

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-11-29 Nr. 429-523
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (X. X.) (toliau – pareiškėjas) prašymą išnagrinėti tarp jo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2020 m. lapkričio 11 d. pareiškėjas ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį (toliau – Sutartis), kurios pagrindu pareiškėjui buvo atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita), išduota su Sąskaita susieta virtuali mokėjimo kortelė Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Kortelė)¹ ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2023 m. sausio 11 d. Kortele finansų įstaigai „BBVA“² (toliau – Gavėja) buvo atlikti du mokėjimai, kurių bendra suma 1 998 EUR (toliau – Ginčijami mokėjimai).

2023 m. sausio 12 d. pareiškėjas per pokalbį programėlę pasiteiravo banko, kada bankas grąžins jam Ginčijamų mokėjimų sumas. Pareiškėjui nurodžius bankui, kad jis 2023 m. sausio 11 d. telefonu³ bendravo neva su banko atstovais ir buvo jų informuotas, kad Ginčijamų mokėjimų atlikimas yra būtinas norint susigrąžinti trečiųjų asmenų neteisėtai iš Sąskaitos pasisavintas lėšas, paaiškėjo, kad pareiškėjas buvo apgautas telefoninių sukčių.

2023 m. sausio 13 d. pareiškėjas pareikalavo banko grąžinti Ginčijamų mokėjimų sumas, o vėliau keletą kartų pakartotinai to reikalavo, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio vartojimo ginčo nagrinėjimo ir prašė rekomenduoti bankui grąžinti Ginčijamų mokėjimų sumas. Pareiškėjas teigė nesupratęs, kad bendravo su banku apsimesusiais sukčiais, ir dėl to negalėjęs žinoti, kad jo personalizuoti saugumo duomenys ir Kortelė naudojami netinkamai.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė tinkamai įvykdyęs paties pareiškėjo autorizuotus Ginčijamus mokėjimus, todėl neturintis pareigos grąžinti pareiškėjui šių mokėjimų sumų. Bankas taip pat nurodė manantis, kad Ginčijamų mokėjimų įvykdymą lėmė paties pareiškėjo didelis neatsargumas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo grąžinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas (iš viso 1 998 EUR) pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos

¹ Remiantis banko pateiktais duomenimis, Kortelė buvo išduota ir aktyvuota 2022 m. rugpjūčio 11 d.

² *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.*

³ Skambučiais ir SMS žinutėmis, kurios pareiškėjo naudojamame įrenginyje pateko į bendrą banko pareiškėjui siųstų SMS žinučių srautą.

mokėjimų įstatymas.

Pareiškėjas neneigė autorizavęs Ginčijamus mokėjimus pats, tačiau teigė buvęs sukklaidintas banku apsimetusių sukčių ir manęs, kad tokiais savo veiksmais patvirtino neteisėtai iš jo Sąskaitos atliktų mokėjimo operacijų atšaukimą. Taigi, nors pareiškėjas formaliai atliko veiksmus, kuriuos ginčo šalys buvo sutarusios įprastai laikyti pareiškėjo sutikimu vykdyti iš Sąskaitos mokėjimo operaciją ir tokios mokėjimo operacijos autorizavimu, pareiškėjo valios atlikti Ginčijamus mokėjimus Gavėjai nebuvo. To, kad pareiškėjas buvo apgautas sukčių ir galimai neturėjo tikslo atlikti Ginčijamų mokėjimų, neginčijo ir pats bankas. Be to, byloje turimi duomenys leidžia daryti išvadą, kad iki Ginčijamų mokėjimų atlikimo pareiškėjas buvo praradęs Kortelės duomenis ir banko atstovais pareiškėjui prisistatę sukčiai jais galimai neteisėtai pasinaudojo⁴. Kadangi byloje neturima objektyvių duomenų, leidžiančių teigti, kad Ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti esant pareiškėjo valiai ir sutikimui, kaip jis suprantamas Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio dalies kontekste, toliau sprendime Ginčijami mokėjimai bus laikomi neautorizuotais.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, ar bankas turi pareigą gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas.

Reikalavimą bankui gražinti Ginčijamų mokėjimų sumas pareiškėjas grindė Sutarties⁵ 22 dalies „Kas nutiks, jei kas nors apvogt mano sąskaitą?“ nuostata, numatančia, kad lėšų iš kliento mokėjimo sąskaitos vagystės atveju bankas gražina klientui lėšas, jei klientas negalėjo žinoti, kad jo personalizuotiems saugumo duomenims arba mokėjimų kortelei buvo iškilęs piktnaudžiavimo pavojus. Atkreiptinas dėmesys, kad Sutarties 22 dalyje nustatyta ir tai, kad bankas negražins klientui lėšų, jei kliento veiksmai buvo nesąžiningi arba klientas sąmoningai nesaugojo savo saugumo informacijos ir mokėjimo kortelės arba su tokia informacija ir kortele elgėsi nerūpestingai. Įvertinus minėtos Sutarties 22 dalies nuostatas, matyti, kad jos taikomos iš klientų mokėjimo sąskaitų atliktų neautorizuotų mokėjimo operacijų atvejais.

Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokėtojai tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų, susijusių su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis⁶.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas taip pat yra konstatavęs, kad įstatymu nustatyta tokia mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema, pagal kurią mokėtojas turi teisę į neautorizuotos operacijos sumos sugrąžinimą, o mokėtojo paslaugos teikėjas turi pareigą ją sugrąžinti, išskyrus atvejus, jei nustatoma, kad: 1) mokėtojas veikia nesąžiningai; 2) mokėtojas tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia vieną ar kelias Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytas mokėtojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis. Nurodyta mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema reiškia griežtąją mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybę už atliktas neautorizuotas mokėjimo operacijas, t. y. atsakomybę be kaltės. Kita vertus, mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybė be kaltės neeliminuoja paties mokėtojo pareigos elgtis rūpestingai ir atsakingai. Todėl tuo atveju, jei mokėtojas elgiasi nesąžiningai ar tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia įstatyme jam nustatytas pareigas, paslaugos teikėjas yra atleidžiamas nuo atsakomybės. Ne bet kokių mokėtojo pareigų nevykdymas yra pagrindas atleisti mokėtojo paslaugos teikėją nuo atsakomybės, o būtent Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytų mokėtojo pareigų, kurios susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis, be to, paprastas mokėtojo neatsargumas nėra laikomas mokėtojo paslaugos teikėjo atleidimo nuo atsakomybės sąlyga⁷.

Duomenų, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjas galėjo veikti nesąžiningai arba tyčia, nėra, todėl galimas mokėtojo sukčiavimas, kaip pagrindas atleisti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėją nuo pareigos atlyginti mokėtoju nuostolius dėl neautorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo, šiame sprendime atskirai nebus plačiau analizuojamas.

⁴ Iš bylos duomenų matyti, kad iš karto po to, kai buvo inicijuoti Ginčijami mokėjimai, pareiškėjo Kortele per mobiliųjų mokėjimų sistemą „Google Pay“ (toliau – Google Pay sistema) buvo bandoma atlikti dar keturias mokėjimo operacijas, tačiau dėl nepakankamo Sąskaitos likučio jos nebuvo įvykdytos (Ginčijami mokėjimai buvo atlikti ne per Google Pay sistemą). Pareiškėjo Kortelė prie Google Pay sistemos, naudojant kitą, negu pareiškėjas ginčo šalių sutartiniuose santykiuose įprastai naudojo, įrenginį, buvo pridėta 7 minutės iki pirmojo Ginčijamo mokėjimo atlikimo, o keturias mokėjimo operacijas per Google Pay sistemą buvo bandoma atlikti praėjus 6 minutėms nuo antrojo Ginčijamo mokėjimo atlikimo. Duomenų, kad pareiškėjas būtų siekęs atlikti tokias mokėjimo operacijas pats, neturima.

⁵ https://cdn.revolut.com/terms_and_conditions/pdf/privatiems_klientams_taikomos_s_lygos_be7cbf8e_3.2.0_1694068477_lt.pdf.

⁶ Mokėjimų įstatymo 34 straipsnis nustato mokėtoju, kuriam išduota mokėjimo priemonė, šias pareigas: 1) naudotis mokėjimo priemone pagal jos išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas; 2) sužinėjus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba juo nurodytam subjektui; 3) gavus mokėjimo priemonę, imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 44 punktą.

Taigi, sprendžiant, ar banko atsisakymas gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas laikytinas pagrįstu, būtina įvertinti, ar pareiškėjo elgesys, naudojant Kortelę ir jos personalizuotus saugumo duomenis ir (ar) atskleidžiant šiuos duomenis tretiesiems asmenims ir (ar) atliekant kitus su tuo susijusius veiksmus, vertintinas kaip didelis neatsargumas, dėl kurio su Ginčijamų mokėjimų atlikimu susiję pareiškėjo nuostoliai, kaip nustatyta Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje, tektų pačiam pareiškėjui.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad didelis neatsargumas pasireiškia neprotingu arba išskirtiniu rūpestingumo nebuvimu, kai asmuo nėra tiek rūpestingas, kiek akivaizdžiai būtina esamomis aplinkybėmis⁸. Didelis mokėtojo neatsargumas gali būti konstatuojamas tik tuomet, jei mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai. Kad mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai, turi įrodyti mokėjimo paslaugų teikėjas, pateikdamas konkrečius tokį elgesį pagrindžiančius įrodymus. Ši įrodinėjimo našta negali būti perkelta mokėtojui.⁹

Dėl mokėtojo neatsargumo laipsnio vertinimo, pagrindinių jo kriterijų ir glaudaus ryšio su ginčo byloje nustatytų individualių specifinių aplinkybių visuma Lietuvos bankas yra ne kartą plačiau pasisakęs savo ginčų nagrinėjimo praktikoje¹⁰, todėl šiame sprendime bus pasisakoma tik šiai konkrečiai ginčo bylai aktualiais aspektais.

Kaip nurodyta pirmiau, neautorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo atveju didelis neatsargumas yra sietinas su vienos ar kelių Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje mokėtojui (nagrinėjamu atveju – pareiškėjui) nustatytų pareigų nevykdymu. Panašios pareiškėjo pareigos nustatytos ir šalių sudarytoje Sutartyje (pvz., Sutarties 9 dalyje „Jūsų saugumo informacijos ir „Revolut“ kortelės apsauga“, 11 dalyje „Ar yra kokių nors „Revolut programėlės ar „Revolut“ kortelės naudojimo apribojimų?“ ir kt.).

Remiantis pirmiau nurodytomis Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio ir Sutarties nuostatomis, darytina išvada, kad banko pareiškėjui išduotos Kortelės ir jos duomenų naudojimas pagal tikslinę paskirtį bei Kortelės ir jos duomenų saugumo užtikrinimas yra viena iš pagrindinių pareiškėjo, kaip Kortelės turėtojo, pareigų. Būtent šios pareigos vykdymas ir (ar) nevykdymas turi esminės reikšmės sprendžiant tarp šalių kilusį ginčą. Manytina, kad pareiškėjo elgesys galėtų būti laikomas itin neatsargiu, jei būtų nustatyta, kad pareiškėjas nesiėmė adekvačių veiksmų ir (arba) nesusilaikė nuo tam tikrų veiksmų, kad užtikrintų pirmiau nurodytos pareigos tinkamą vykdymą.

Iš byloje turimų duomenų matyti, kad iki Ginčijamų mokėjimų įvykdymo pareiškėjas jau keletą metų naudojo banko¹¹ teikiamomis mokėjimo paslaugomis, tad pareiškėjo turima naudojimosi Kortele patirtis, Lietuvos banko vertinimu, turėjo būti pakankama, kad jis būtų galėjęs suprasti, kad Kortelės duomenų perdavimas tretiesiems asmenims ir (arba) kitoks jos atskleidimas yra įprastai sietinas su lėšų iš pareiškėjo Sąskaitos, su kuria susieta Kortelė, pervedimu, todėl šios informacijos atskleidimas tretiesiems asmenims, prieš tai neįsitikinus šių asmenų patikimumu, gali lemti ne tik Kortelės duomenų praradimą ir (ar) neteisėtą jų panaudojimą, bet ir neautorizuotų mokėjimo operacijų įvykdymą.

Pareiškėjas nurodė, kad telefonu su juo susisieksiu banko atstovais apsimetusiu sukčių buvo suklaidintas dėl to, kad neva tretieji asmenys klonavo jo Kortelę ir ja atliko neteisėtas mokėjimas operacijas iš pareiškėjo Sąskaitos, norėdamas atšaukti trečiųjų asmenų neteisėtai atliktas mokėjimo operacijas ir susigražinti jų lėšas, pareiškėjas patvirtino Ginčijamus mokėjimus. Iš byloje turimų duomenų matyti, kad tuo metu, kai pareiškėjas bendravo su sukčiais, jo Sąskaitoje nebuvo atlikta jokių neteisėtų mokėjimo operacijų. Duomenų, kad pareiškėjas būtų ėmėsis veiksmų patikrinti jam sukčių pateiktą informaciją (pvz., patikrinti savo Sąskaitos išrašą) ir (ar) būtų papildomai kreipęsis į banką kontaktais, kuriais įprastai bendraudavo su banku, neturima.

Bankas pateikė Lietuvos bankui įrodymus, patvirtinančius, kad, tvirtindamas Ginčijamus mokėjimus per savo įrenginyje įdiegtą mobiliąją programėlę „Revolut“, pareiškėjas matė, kam ir kokiomis sumomis jie atliekami. Taigi, pareiškėjas galėjo (turėjo) matyti, kad tvirtina lėšų pervedimą Gavėjai, o ne sau. Pažymėtina ir tai, kad pareiškėjui rodytuose pranešimuose, prašančiuose aktyviais veiksmais patvirtinti Ginčijamus mokėjimus, jokių duomenų apie tai, kad tokiais veiksmais tvirtinamas mokėjimo operacijų, kaip teigė manęs pareiškėjas, atšaukimas, nebuvo, t. y. šių pranešimų turinys nesiskyrė nuo banko įprastai, kai būtina autorizuoti Kortelę atliktus mokėjimus, siunčiamų pranešimų.

Byloje neturima duomenų, kokiu tiksliai būdu pareiškėjas perdavė jį apgavusiems sukčiams

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-180-378/2017.

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 82 punktą.

¹⁰ Pavyzdžiui, ginčo bylos Nr. [2022-00586](#) ir [2022-02496](#).

¹¹ „Revolut“ įmonių grupės paslaugomis pareiškėjas naudojasi nuo 2018 m. gruodžio 20 d.

Kortelės ir kitus duomenis¹² (padiktavo žodžiu ar perdavė raštu), tačiau, kaip matyti, įtarimų, kodėl banko atstovai prašė pareiškėjo pateikti duomenis, kuriuos bankas pats turi ir gali matyti, pareiškėjui taip pat nesukėlė.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad 2022 m. gegužės 25 d., t. y. prieš septynis mėnesius iki atliekamų Ginčijamų mokėjimų, pareiškėjas buvo gavęs iš banko informacinio pobūdžio įspėjimą apie plintančias sukčiavimo atakas, kurių metu sukčiai apsimeta banku. Šiame įspėjime, bankas nurodė, kad bankas niekada neprašo savo klientų pervesti savo lėšų kažkur kitur, tai daro tik banku apsimetę sukčiai, taip pat rekomendavęs pareiškėjui sulaukus tokio pobūdžio skambučių iš karto dėti telefono ragelį, o gavus tokio pobūdžio SMS žinutes – nereaguoti į jas, nes bankas su savo klientais bendrauja tik per pokalbių programėlę.

Pirmiau nurodytos aplinkybės, Lietuvos banko nuomone, leidžia daryti išvadą, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjas nesilaikė Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje bei Sutartyje nustatytų pareigų, susijusių su Kortelės ir jos duomenų naudojimu ir saugojimu, o jo elgesys, iš esmės besiskiriantis nuo atsargaus elgesio reikalavimų, laikytinas itin neatsargiu, galiausiai lėmusiu Ginčijamų mokėjimų įvykdymą.

Byloje turimi duomenys leidžia teigti, kad jei pareiškėjas būtų buvęs pakankamai atidus ir kritiškas jam teikiamos, anksčiau jau turėtos ir (ar) žinomos informacijos bei iš anksčiau turėtos panašios patirties ir savo atliekamų veiksmų atžvilgiu, jis būtų galėjęs pastebėti ir suprasti, kad nurodytoje situacijoje atlieka veiksmus, kurių ne tik nereikia atlikti, bet ir, laikantis Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje ir Sutartyje nustatytų pareigų, negalima atlikti, būtų laiku nutraukęs pirmiau nurodytus veiksmus ir dėl to Ginčijami mokėjimai nebūtų buvę įvykdyti.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, konstatuotina, kad yra pagrindas pareiškėjui taikyti Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalį, nustatančią, kad mokėtojui tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jei jis juos patyrė dėl didelio neatsargumo.

Kitų aplinkybių, dėl kurių bankui galėtų kilti pareiga gražinti pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą kitais pagrindais, remiantis ginčo šalių pateiktais paaiškinimais ir įrodymais, nenustatyta.

Nenustačius aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

¹² Nors Ginčijami mokėjimai buvo atlikti ne per *Google Pay* sistemą, iš bylos duomenų matyti, kad pareiškėjas jį apgavusiems sukčiams galimai atskleidė ne tik Kortelės duomenis, bet ir banko jam siųstą vienkartinį saugos kodą, skirtą Kortelės pridėjimui prie *Google Pay* sistemos patvirtinti. Kaip ir nurodyta pirmiau, pareiškėjo Kortelė prie *Google Pay* sistemos buvo pridėta, naudojant pareiškėjui nebūdingą įrenginį, prieš pat Ginčijamų mokėjimų atlikimą, o iš karto po Ginčijamų mokėjimų atlikimo per *Google Pay* sistemą buvo nesėkmingai bandyta atlikti dar keturias mokėjimo operacijas (ne Gavėjai).